

Gods goddelijke hoofdkwartier

(hoofdstuk 31 uit 'Essentials of New Testament Doctrine')

Door: dr. Ernest L. Martin

De Bijbelverzen zijn letterlijk uit het Engels vertaald

Er is een hemels *hoofdkwartier (Elohim)* bestaande uit de Vader, Die aan het hoofd staat, Zijn eerstgeboren Zoon (Jezus Christus) aan Zijn rechterhand, andere zonen van God en andere medewerkers (engelenscharen), zoals beschreven in Job 1:6; 2:1, Psalm 82:1, Jesaja 6:1-8; Ezechiël 1:4-28, 1Koningen 22:19-23, samen met Deuteronomium 33:2 en Openbaring hoofdstukken vier en vijf. Er is ook Psalm 110, waar David zei: **'De HEER [JAHWEH] heeft tot mijn Heer [Adonai] gesproken: Zit aan Mijn rechterhand...'** Let op het feit dat in deze beschrijving de goddelijke troon in de hemel wordt bezet door twee persoonlijkheden - beiden Heren - binnen een bepaalde ruimte en beiden zitten op tronen.

Deze andere Heer was een lid van de goddelijke hiërarchie gerekend als zijnde van de orde of de rang van Melchizedek. Paulus zei in Hebreeën dat deze Melchizedek werd vergeleken (op het gebied van genealogische gegevens) met de Zoon van God in de hemel, want er was geen aards verslag van Hem over enige menselijke afstamming (Hebreeën 7:3). Geplaatst worden in de categorie van een zoon van God toont aan dat Melchizedek (de koning der gerechtigheid en vrede) geen engel was. Inderdaad, Hij was zo machtig dat David zei dat Hij zat aan de rechterhand van JAHWEH in de hemel (Psalm 110:1) wat overal in Hebreeën (1:3; 8:1; 10:12; 12:2) evenals in Marcus 16:19, Kolossenzen 3:1 en 1Petrus 3:22 een plaats is die is gereserveerd voor Christus Jezus.

De Bijbelse verslagen vergeleken Melchizedek, volgens Paulus, met DE Zoon van God (niet zomaar een zoon van God). Deze titel werd hem verleend omdat Paulus zei dat er geen menselijk verslag was dat Melchizedeks vader of moeder toont, of dat Hij zou afstammen van een mens, noch was er een overlijdensakte van Hem die mensen normaal gesproken hebben. Melchizedek was niet zoals een normaal mens op deze aarde geboren toen Abraham Hem ontmoette. Integendeel, Hij was een hemelse Zoon van God. Alles bij elkaar genomen is Melchizedek gewoon een naam van Christus vóór Zijn vleeswording en opnieuw na Zijn opstanding. Het is de naam die Christus heeft in zijn rol als priester voor het hele menselijke ras. Maar Christus was eerst (en is nog steeds) de Leider van de hemelse groep goddelijke wezens die deel uitmaken van de Familie van God. Hij zat aan de rechterhand van JAHWEH, want Hij was Gods eerstgeboren Zoon (Kolossenzen 1:15) van al de zonen van God in de hemel.

Deze hemelse groep goddelijke wezens wordt ons getoond in Psalm 89:5-6. Het gedeelte beschrijft één enkele goddelijke bijeenkomst en vergadering, met vele leden. Deze Psalm noemt weer een aantal zonen van God en ze waren goed bekend bij de oude schrijvers van Israël.

'Daarom loven de hemelen uw wondermacht, o HERE [JAHWEH], ook Uw trouw in de gemeente der heiligen [dat wil zeggen: in de hemelse vergadering of de groep van de 'heiligen' (meervoud)] want wie in de hemel kan de HERE [JAHWEH] evenaren, wie onder de zonen van God [in het Hebreeuws: onder de zonen (meervoud) van God (enkelvoud)] is de HERE [JAHWEH] gelijk?'

- Psalm 89:5-6, King James vertaling

Ja, wie onder de zonen van God in de hemel kan worden vergeleken met JAHWEH, Die de Vader is van deze goddelijke Familie? De Vader (JAHWEH) staat aan de top. Niet alleen dat, het volgende vers van Psalm 89 geeft belangrijke informatie, waaruit blijkt dat de zonen van God en de anderen die deel uitmaken van de hemelse bijeenkomst (de goddelijke Groep) de kracht en de heerlijkheid van de Vader vrezten. Let op het volgende vers.

'God is zeer geducht in de raad van de heiligen [de heiligen die deel uitmaken van de goddelijke bijeenkomst of congregatie in de hemel] **en ontzagwekkend boven allen die Hem omringen** [die Zijn troon omringen en Zijn hemelse hofhouding vormen].'

- Psalm 89:7

Waarom vrezten deze zonen van God en de anderen in de goddelijke vergadering rond Gods troon Hem (JAHWEH)? Simpelweg omdat sommigen van die hemelse groep JAHWEH hebben ontstemd met hun gedrag en Hij moest hen oordelen met kastijdingen vanwege hun eigenzinnige wandel. Eigenzinnige wandel? Klopt! We hebben te horen gekregen in Genesis 6:2,4 dat een aantal van de zonen van God JAHWEH zeer ontstemde door te trouwen met de dochters der mensen vóór de zondvloed. Sommige engelen hadden zich ook aangesloten bij die opstand tegen de Vader door dezelfde lusten ten toon te spreiden. Als gevolg van hun eigenzinnigheid moest JAHWEH oordelen over een aantal van de geestelijke wezens die nu juist deel uitmaken van Zijn hemelse bijeenkomst. Dit omvatte een aantal van Zijn eigen zonen en een deel van de engelen die hun oorsprong en hun woning in de hemel verlieten om menselijke vrouwen te begeren. Dit kan voor sommigen van ons moeilijk te accepteren zijn omdat we, normaal gesproken, geleerd hebben dat degenen die deel uitmaken van de goddelijke Raad in de hemel nauwelijks verkeerd kunnen doen. O, nee? Kijk eens naar **Psalm 82:1**.

'God staat in de congregatie van de machtigen [in het Hebreeuws: 'God staat in de vergadering van El' - God is hier in het enkelvoud en Hij staat in de vergadering van God]; **HIJ OORDEELT TE MIDDEN VAN DE GODEN** [het Hebreeuws hier is Elohim, of Goden in het meervoud].'

Dit is geen aardse scene. Hij is hemels. En geloof het of niet, zelfs de Goden moeten bij gelegenheid worden geoordeeld, en JAHWEH zal Zijn oordelen uitvoeren over ieder van hen in de hemelse vergadering als Hij hun gedrag afkeurt. Dat is precies wat Psalm 82:1 zegt: 'Hij oordeelt te midden van de Goden.' JAHWEH oordeelde die zonen van God die trouwden met de dochters der mensen en geslachtsgemeenschap met hen hadden, dat hadden zij niet moeten doen. JAHWEH strafte ook de engelen die zich bij hen in die braspertijen hadden aangesloten (1Petrus 3:18-21; 2Petrus 2:4,5 en Judas, vers 6,7). Ja, Gods straf komt zelfs over Zijn eigen zonen in de hemel als ze niet aan Zijn goddelijke gedragsnormen voldoen. De apostel Paulus citeerde Spreuken 3:11,12 om te laten zien hoe God handelt met Zijn kinderen (ongeacht wie Zijn kinderen zijn):

'Mijn zoon, acht de bestraffing van de Heer niet gering en bezwijk niet, als u door Hem terechtgewezen wordt. Want de Heer kastijdt wie Hij liefheeft, en Hij geselt IEDERE ZOON die Hij aanneemt.'

- Hebreëën 12:5,6

De kastijding is om hen te corrigeren, niet om hen te vernietigen of voor altijd te vervreemden van de Familie. Er komt een verzoening tussen God en Zijn mensenkinderen en ook tussen God en Zijn hemelse zonen, die Hem niet altijd trouw waren in hun manier van leven.

Dus, God corrigeert sommige van Zijn hemelse kinderen. Het feit dat ongehoorzame dingen kunnen worden gedaan door degenen die in de hemel zijn en lager in rang dan de Vader en de eerstgeboren Zoon mag degenen die de Bijbel begrijpen niet verbazen. Het was inderdaad bekend bij de Ouden dat de hemelen niet zuiver en schoon waren in Gods ogen.

'Zie, Hij [God] stelt geen vertrouwen in Zijn heiligen en de hemelen zijn niet zuiver in Zijn ogen.'

- Job 15:15

De term *heiligen* omvat een aantal van de zonen van God. Sommige zonen van God zijn niet trouw aan hun roeping geweest. In feite zei Christus, dat in de hemel de Vader de enige waarachtige God was (Johannes 17:3), maar Christus is, op grond van Zijn rang, ook een waarachtig God (1Johannes 5:20). Andere in de hemel aangeduide Goden zijn niet trouw geweest in hun leven. En dit omvat ook engelen. Het was bekend dat zelfs de sterren niet zuiver zijn in Zijn [Gods] ogen (Job 25:5). De sterren in de hemel worden gecontroleerd door de heiligen die God over hen heeft aangesteld en zij waren niet altijd zuiver en trouw. Geen enkele engel in de hemel is volmaakt.

'Zie, in zijn dienaren stelt Hij geen vertrouwen en bij zijn engelen vindt Hij dwaling.'

- Job 4:18

De hemelen hebben eigenlijk een ZUIVERING nodig omdat Gods waarheid niet altijd de overhand heeft onder de bewoners in de hemel. De gevolgen hebben zelfs geleid tot geweld en oorlog. Christus leerde:

'En van de dagen van Johannes de Doper af tot nu toe wordt het Koninkrijk der hemelen GEWELD AANGEDAAN, en GEWELDENAARS grijpen het [met gewelddadige acties].'

- Mattheüs 11:12

Het boek Openbaring vertelt ons van een dergelijke oorlog in de hemel. **'Er was oorlog in de hemel'** (Openbaring 12:7). Deze oorlogen worden ook genoemd in het Oude Testament.

'Hij [de kleine hoorn] werd groot, TOT AAN DE LEGERSCHAREN VAN DE HEMEL [het hemelse engelenleger]. Van dat leger [van geestelijke wezens] en van de sterren [engelen] liet hij er sommige ter aarde vallen en vertrapte ze.'

- Daniël 8:10

De engel Gabriël had zelfs gevechten met de engelen van Perzië en Javan (Daniël 10:10-13, 20).

Deze oorlogen in de hemel zijn vol geweld en kracht! Omdat Christus zei dat wij in de opstanding zullen zijn als de engelen (Mattheüs 22:30), betekent dit nog niet dat engelen altijd heilig en zuiver zijn in wat ze doen. Inderdaad, wanneer Christus terugkeert om rebellie op deze aarde te onderdrukken, zal Hij ook de hemelen reinigen en zuiveren.

'...wanneer Hij alle heerschappij en alle macht en kracht heeft tenietgedaan [volledig onderworpen]. Want Hij [Christus] moet Koning zijn, totdat Hij alle vijanden onder Zijn voeten heeft gelegd.'

- 1Korinthiërs 15:24-25

Maar het uiteindelijke resultaat van Christus' onderworpen vijanden zal een grondige verzoening zijn van alle vijandige krachten in de hemelen en op aarde tot God de Vader en de eerstgeboren Zoon.

'...en dat Hij door Hem alle dingen met Zichzelf verzoenen zou, vrede makend door het bloed van Zijn kruis, ja door Hem, zowel de dingen die op de aarde zijn als de dingen die in de hemelen zijn.'

- Kolossenzen 1:20

Ja, alle dingen zullen worden gebracht tot een harmonieuze relatie met de Vader en Christus. Dit zal gebeuren wanneer God alles in allen zal worden (1Korinthiërs 15:28, Grieks: 'God kan alle dingen [meervoud] zijn en in alle dingen [meervoud]'). Het doel van God is om alle dingen in Hem te brengen.

De hemelen zullen vredig worden

In de toekomst zullen de hemelen worden gezuiverd van alle geweld, vijandelijkheden en oorlogen. Engelen kunnen seksuele lusten hebben en begeerten en corrupt zijn in hun gedrag, net zoals wij mensen momenteel op aarde. De engelen moeten hun leven beteren en zij zullen dit doen door de kracht van Gods werken in hen. En dit zal ook gebeuren met de andere zonen van God die wangedrag vertoonden in de tijd van Noach (Genesis 6:1-4) en in de tijd van het oordeel over Sodom en Gomorra. Paulus zei dat niet het offeren van dieren van deze aarde mensen of hemelse wezens van hun wandaden zuivert. Het offer van Christus, dát zuivert. **'Maar de hemelse dingen zelf [worden gezuiverd] met betere offeranden dan deze [de dierenoffers]'** (Hebreeën 9:23). Een volledige zuivering en verzoening tussen God de Vader en alle vijandige machten in het universum zal uiteindelijk van kracht worden.

'...dat Hij [God] in Zichzelf voorgenomen had... om in de bedeling van de volheid van de tijden alles weer in Christus bijeen te brengen, zowel wat IN DE HEMEL als wat OP DE AARDE is.'

- Efeziërs 1:10

Tot die tijd zal God de Vader de Goden in de hemel oordelen en tuchtigen als ze dwalen. Denk aan Psalm 82:1. Het laat zien dat **'God staat in de vergadering van El [God]; Hij spreekt recht onder de Goden.'** Ja, de Goden hebben gedwaald en ze worden geoordeeld (en zullen worden geoordeeld) door JAHWEH.

Een bruiloftsscene in de hemel voordat Christus naar de aarde kwam

De activiteiten van deze hemelse groep van goddelijke personen wordt uitgebreid beschreven in Psalm 45, maar onder gelukkige omstandigheden, niet onder oordeel. Paulus citeerde in Hebreëen (1:8-9) Psalm 45 om aan te tonen dat de voornaamste God in deze psalm uit de tijd van David, Christus Jezus was, voordat Hij als een baby in Bethlehem naar de aarde kwam. Omdat het onderwerp van Psalm 45 Christus Jezus in de hemel voor Zijn geboorte is, dienen we Psalm 45 helemaal te lezen om sommige aspecten te zien van Christus' leven voordat Hij op aarde verscheen. Het Ofir en Tyrus in Psalm 45 zijn in de hemel gesitueerd, niet op aarde.

We vinden in Psalm 45 een beschrijving van het Huishouden van God, toen Christus werd gerekend als de Zoon en ook als God, Die God de Vader zalfde boven Zijn metgezellen [gelijkwaardige partners]. Al lezende zult u misschien verrast zijn, als u ziet dat Christus Jezus wordt getoond als een koning bij een van zijn gebruikelijke huwelijksbanketten. De Psalm laat Christus zien als verloofd met een nieuwe koningsdochter, die wordt aangemoedigd om de familie van haar eigen vader te vergeten en met Hem een huwelijksverbintenis aan te gaan als Zijn nieuwe bruid (versen 10, 13, 16). Ook aanwezig bij deze bruiloftsscene is Christus' koningin, die op een eervolle plaats naast Hem staat. En eveneens aanwezig bij de festiviteiten zijn de dochters van andere koningen, die al tot Zijn huishouden behoren (vers 9). Met Christus als de bruidegom wordt er aan prinses beloofd dat er kinderen zullen voortkomen uit deze verbintenis (vers 16). De aanstaande bruid geeft haar eigen bruidsschat aan haar nieuwe huwelijkspartner en deze omvat haar eigen maagden (vers 14).

Omdat Psalm 45 een letterlijke bruiloftsscene laat zien, zoals die gewoonlijk plaatsvond bij koningen in het Midden Oosten in Davids tijd, kan Christus' latere leer over Zichzelf, komende in Zijn koninkrijk om met tien maagden te trouwen, stilliger zijn dan sommigen misschien hebben gedacht (Mattheüs 25:1-13). Nee, ik pleit in geen geval voor polygamie! Vanaf 1961 heb ik het Midden Oosten vaak bezocht en ik heb de gang van zaken in de Islamitische maatschappij gadeslagen. Ik heb nooit gezien dat hun polygame huwelijken ideale relaties opleverden. Westerse overheden die dergelijke huwelijken vandaag de dag verbieden staan volledig in hun recht bij het doorvoeren van zulke wetten. Maar ik wijs erop dat de Bijbel (en dus ook God Zelf) dergelijke verbintenissen niet verbiedt. Inderdaad, Christus komt terug om met meerdere vrouwen tegelijkertijd te trouwen. En laten we dit niet zomaar één, twee, drie een *gelijkenis* noemen.

Relaties na de opstanding

Denk aan het feit dat Christus zei dat er in de opstanding geen huwelijk meer zou voorkomen tussen de zonen en dochters van God, zoals we dat vandaag kennen (Marcus 12:25). Dit omdat het huwelijksverbond in ons huidige, sociale stelsel nauw verbonden is met de dood en ook met de vloek van onderworpenheid die aan alle vrouwen is opgelegd (Genesis 3:15-16). In de opstanding zal er geen dood meer zijn en de vloek van onderworpenheid over vrouwen zal opgeheven worden en zelfs afgeschaft. Onze huwelijksregels (en al dergelijke huwelijken) zullen dan ongeldig zijn.

Maar mannen en vrouwen zijn biologisch door God gemaakt om seksuele relaties te hebben binnen de grenzen van een wettig en sociaal kader dat God goedkeurt. De omschrijving van een dergelijke wettige vereniging in de opstanding kan niet *huwelijk* zijn met onze parameters van sociale ongelijkheid, waaraan Christus ons herinnert. Maar het woord *verbintenis* is iets anders. Het betekent verbonden zijn met iemand door een belofte, maar zonder dat dood of bezit van vrouwen de factoren zijn van de vereniging. De Bijbel verlangt niet dat allen zich onder een belofte vastleggen.

Hoewel onze huidige huwelijksstatus eindigt met de dood van een van de echtgenoten, kan iemand in de opstanding beloven bij diezelfde echtgenoot te blijven als zij dat beiden zouden wensen. Dit zou een hernieuwde belofte zijn, geen nieuw huwelijk dat de dood en het bezit van vrouwen als onderdeel van zijn wettige parameters heeft. Deze toekomstige vereniging van mannen en vrouwen is wat Petrus omschreef als ideaal (1Petrus 3:7). Of, als men dat zou wensen, dan zou men ervoor kunnen kiezen om alleen te blijven en vrij van beloften (zie bijv. 1Korinthiërs 7:8-9). Aan de andere kant zou het zeker toegestaan zijn dat iemand in de opstanding een verbintenis aangaat met een ander, omdat alle huwelijken op aarde beëindigd zullen zijn bij de dood. Deze uitleg is volkomen legaal vanuit het Bijbelse standpunt.

Een kardinaal punt

Het is niet juist om Psalm 45 en Mattheüs 25:1-13 gewoon maar weg te zetten als gelijkenissen, zoals de meeste Katholieke en Protestantse theologen geneigd zijn te doen. Als Psalm 45 uitsluitend een gelijkenis zou zijn, dan moet Paulus' onderwijs over Christus als Zoon van God in het boek Hebrëeën ook beschouwd worden als allegorisch en dit houdt in dat het niet letterlijk genomen kan worden wat Paulus leerde omtrent de goddelijke status van Christus. Onze moderne theologen allegoriseren deze, door Paulus en de andere apostelen geschreven, delen van de Schrift volledig en een groot deel van zuiver en zeer informatief onderwijs in de Schrift wordt als gevolg daarvan aan de kant gezet. En zodoende missen gelovigen het begrip van sommige belangrijke leerstellingen van de Bijbel. Paulus had het niet over gelijkenissen.

Paulus wist dat de Godheid in feite een goddelijke Familie is, die bestaat uit mannelijke en vrouwelijke personen, die ook altijd als zodanig zullen handelen. Paulus leerde dat als men de Godheid wilde begrijpen, men moest kijken naar wat de natuur ons leert, wat we zien in alles wat geschapen is op aarde (zie Romeinen 1:19-20). Bedenk dat in de natuur alle hogere dieren seksuele kenmerken en verschillen hebben - zij zijn mannelijk en vrouwelijk. In alle hogere vormen van de plantenwereld zien we de universele norm van mannelijk en vrouwelijk. Zelfs in de levenloze subatomaire deeltjes zijn er positieve en negatieve krachten die analoog kunnen worden vergeleken met het mannelijke en vrouwelijke geslacht. En natuurlijk zijn er mannelijke en vrouwelijke mensen die allemaal naar het beeld van God zijn (Genesis 1:26). Het is duidelijk dat de Godheid bestaat uit mannen en vrouwen!

Alleen de mannelijke kant van deze goddelijke Familie wordt in de Schrift benadrukt omdat deze door de Vader de autoriteit is verleend om deze kennis van God te onderwijzen, hoewel men een glimp kan opvangen van de vrouwelijke kant in de verhandeling over Wijsheid (een vrouwelijke personificatie), genoemd in Spreuken 8:22-36.

Veel van Gods wetten zijn moeilijk te begrijpen

Eén van Gods wetten die de mensheid (met name Christelijke gelovigen) zegt te aanvaarden met al haar vermogen (als een bewaker van de veiligheid van het huwelijk en het gezin) is één van de Tien Geboden, die in zeer duidelijke bewoordingen zegt: **'U zult geen overspel plegen'** (Exodus 20:14). Terwijl moderne Christenen deze wet met de grootste achting handhaven, verguizen ze met de hoogste minachting Gods interpretatie ervan (zij verwerpen de interpretatie van God op het moment dat die werd gegeven aan Israël). Degene die dat gebod opschreef was niemand minder dan Mozes, die op dat moment twee vrouwen had. De ene was Zippora (Exodus 2:21-22; 4:24-26) en de andere vrouw was van Ethiopische afkomst (Numeri 12:1).

Toen Aäron en Mirjam (de broer en zus van Mozes) bezwaar maakten tegen het huwelijk van Mozes met de Ethiopische vrouw, maakte God Mirjams hand melaats om de woede van God te tonen over hun afkeuring, omdat God in feite had ingestemd met Mozes' tweede huwelijk, dat inhield dat hij ook het recht had om seksueel contact met haar te hebben (Numeri 12:1-12). Dus, Mozes had twee vrouwen, sliep met beide op verschillende momenten en overtrad geen enkele keer de Tien Geboden door in de ogen van God overspel te plegen. Ik breng deze dingen naar buiten om te laten zien dat God anders naar seks kijkt dan wij mensen vaak doen. Het betekent niet dat ik een voorstander van polygamie ben, maar we moeten ervan doordrongen zijn dat het volgens de Bijbel wettig is en dat God het gebruikt.

Bedenk dat God Zelf getrouwd was met twee zussen tegelijkertijd. Hun namen waren Ohola en Oholiba (Ezechiël 16:1-63; 23:1-49). Hij was ook getrouwd met de onvruchtbare vrouw van Jesaja 54:5 in dezelfde tijd dat Hij met de twee zussen getrouwd was. Dit was voor God een volkomen juiste handelwijze onder de wetten die Hij aan Mozes gaf en die Israël moest navolgen (Deuteronomium 21:15-17). En denk ook aan het Leviraat huwelijk: als een broer stierf, moest de daaropvolgende oudste broer diens weduwe nemen en geslachtsgemeenschap met haar hebben opdat zijn broer nakomelingen zou krijgen (Deuteronomium 25:5-10). Er rustte een vloek op de broer als hij zijn plicht niet nakwam om met zijn broers weduwe te trouwen (zelfs wanneer hij al een vrouw had).

Voordat Mozes' wet operatief werd, zien we dat Abraham een vrouw had, die Sara heette en twee bijvrouwen met wie hij een seksuele relatie had. De ene bijvrouw was Hagar en de andere was Ketura (met wie hij later trouwde, na Sara's dood). Hij had bij Sara een kind, bij Hager een kind en bij Ketura zes kinderen (Genesis 16:1-16; 25:17). Hij sliep achtereenvolgens met alle drie en pleegde nooit overspel. En zo ging het ook bij Jacob. Hij had twee vrouwen en twee bijvrouwen, had geslachtsgemeenschap met hen in opeenvolgende wijze en pleegde nooit overspel.

In de dagen van het Koninkrijk Israël had koning David verschillende vrouwen en bijvrouwen die door God en de leefgemeenschap toegestaan waren (2Samuël 5:13). David pleegde geen overspel totdat hij seks had met Bathseba. Salomo had zevenhonderd vrouwen (prinsessen, die hem door verschillende aardse koningen gegeven waren) en driehonderd bijvrouwen (1Koningen 11:3). En hoewel deze duizend vrouwen hem afkeerden van God, heeft God hem nooit van overspel beschuldigd doordat hij seks had met zo velen van hen als hij maar wilde. In feite wordt Gods waardering van Salomo (ondanks zijn meegaandheid in de heidense wensen van zijn vrouwen) getoond in het boek Nehemia: **'Terwijl er onder veel heidenvolken geen koning was zoals hij [Salomo] en hij zijn God lief was'** (Nehemia 13:26). Deze waardering werd geuit, zelfs ondanks het feit dat de buitenlandse vrouwen hem deden zondigen doordat hij toestond dat afgoderij het land binnen kwam. De Schrift laat op vele manieren zien dat God Salomo liefhad en Salomo moet dat geweten hebben.

Eén van de meest rechtvaardige priesters die ooit in Israël leefden was Jojada. Hij werd 130 jaar oud (2Kronieken 24:15). En wat deed Jojada toen Joas de troon in Jeruzalem besteeg? De Heilige Schrift verklaart: **'Jojada nam twee vrouwen voor hem, en hij verwekte zonen en dochters'** (2Kronieken 24:3). Joas was zo rechtvaardig dat hij **'deed wat juist was in de ogen van de HEER, al zijn dagen waarin de priester Jojada hem onderwees'** (2Koningen 12:2). Dit betekent onomwonden dat God goedkeurde dat Jojada, de priester, Joas voorzag van zijn twee vrouwen. Joas pleegde geen overspel door seksueel contact met deze twee vrouwen.

Esther, in de Bijbel, gaf gehoor aan het verzoek van haar oom Mordechai om één van de belangrijkste vrouwen (wellicht de allerbelangrijkste) van de Perzische koning te worden (Esther 2:1-23) en als gevolg daarvan hielp zij bij de redding van het gehele Joodse volk van de vernietiging. Er was niet de geringste veroordeling door de Bijbelse profeten of door God Zelf dat deze seksuele (en wettige) regeling met de Perzische koning zou worden gemaakt.

Christus als voorbeeld

Dat is nog niet alles. Paulus citeerde Psalm 45:6-7 (in Hebrëen 1:8-9) als een directe verwijzing naar wat Christus Jezus deed lang voordat Hij naar deze aarde kwam als een baby in Bethlehem. De gebeurtenissen van Psalm 45 maken duidelijk wat er met Christus in de hemel gebeurde voordat de psalmist Psalm 45 zelfs maar gecomponeerd had. En waar zien we Christus Jezus bij betrokken zijn in dat verre verleden, toen Hij werd gerekend als een God tussen anderen, die Zijn collega Goden waren (Psalm 45:7; Hebrëen 1:9)? De hele psalm schildert een bruiloft van Christus Jezus (in Zijn vroegere geestelijke leven, lang voor Zijn geboorte in Bethlehem) Die Zijn koningin naast Zich had staan, terwijl Hij een aanvullende huwelijksrelatie voltrok met een vrouw, die toetrad tot Zijn harem in de hemel, samen met andere koningsdochters die daar al waren. Lees de psalm zelf. Het kan misschien schokkend zijn.

Er staat in duidelijke bewoordingen dat de God van de psalm (van Wie de apostel Paulus zei dat het Christus Jezus was voordat Hij op deze aarde geboren werd) een grootse huwelijksceremonie hield met veel majestueuze pracht en praal, waarbij allen in het universum in vreugde betrokken waren. En, geloof het of niet, Christus' koningin stond aan Zijn zijde goedkeurend toe te kijken. Dit is geen gelijkenis. Dit is precies zoals de oude koningen in de dagen van David hun politieke en sociale zaken dirigeerden met andere naties en met de prinsessen van de wereld.

Wanneer Jezus Christus wederkomt en op aarde Zijn wetten uitvaardigt om de mensheid te regeren, dan zal een van de eerste dingen die Hij zal doen het herstellen zijn van de Wet op Polygamie, waaronder een man meer dan een vrouw tegelijkertijd kan hebben. Dat zou heel verstandig van Christus zijn, want een van de eerste dingen die Hij van plan is om te doen is trouwen met vijf maagden, die slim genoeg zijn om volle olielampen te hebben op het moment van Zijn wederkomst (zie Mattheüs 25:1-13). Nogmaals, ik geef de Schrift weer, ik pleit niet voor polygamie. Geloof me, ik heb geen bijbedoelingen bij het vermelden van deze feiten.

Dit is **NIET** uitsluitend allegorisch (hoewel er verbonden tussen naties worden bedoeld met de betekenis van Zijn voorbeeld). Tenslotte gaf Christus alleen maar gelijkenissen toen Hij de menigten onderwees (Mattheüs 13:13-16; 34-35). In dit gedeelte van Mattheüs 25, over de tien maagden, sprak Christus tot Zijn discipelen. Inderdaad, dit was een illustratie van Christus die met de naties 'trouwt', maar hoe was de gang van zaken bij zulke huwelijken in vroeg Bijbelse tijden? Dit wordt uitgelegd door Christus Zelf in Mattheüs 22:1-14. Hij zei dat het koninkrijk van God was als een koning (vers 2) [dit zou dan een analogie van God de Vader zijn] die *één enkel huwelijksbanket aanrichtte* (zie Mattheüs 22:8, waar het Grieks *enkelvoud* is), maar hij wilde dat de ene zoon met *verschillende vrouwen* tegelijkertijd trouwde. Dit is hier het geval omdat in de verzen 2-4 en 9 het woord dat in onze vertalingen wordt weergegeven met *bruiloft* feitelijk **MEERVOUD** is en er waren meerdere vrouwen die met de ene zoon trouwden op het ene bruiloftsfeest.

Dus, wanneer Christus wederkeert (Lucas 12:36), zal Hij eerst verschillende huwelijken aangaan (precies, huwelijken, want het woord is in het Grieks alweer *meervoud*). En, inderdaad, dat is precies wat Christus ook zei in Mattheüs 25 over de tien (of vijf) maagden die Hij van plan is te trouwen tijdens één bruiloft, want het woord in vers 10 is *meervoud*. Het Grieks van Mattheüs 25:10 laat zien dat Christus verschillende huwelijken zal aangaan op één moment (net als de koning van Mattheüs 22 zou aanrichten voor zijn ene zoon). Nogmaals, laten we duidelijke taal spreken. Het woord in het origineel is in het *meervoud*. Deze woorden in het enkelvoud en meervoud moeten altijd worden onderscheiden en niet lichtzinnig vertaald als zijnde identiek enkelvoudig in alle toepassingen. Het was heel gebruikelijk in vroeger tijden dat verschillende vrouwen trouwden met één koning of prins.

Wat de gelijkenissen zonder twijfel wilden laten zien (binnen het kader van de oudheid) was dat de naties van de wereld vredesverdragen hoopten te sluiten met de nieuwe wereldleider (Christus)

door hun dochters naar Hem te sturen in Jeruzalem en dat er dan huwelijksverbonden zouden worden gesloten tussen deze koninklijke soevereinen. Zo was in ieder geval de gang van zaken in de dagen van David en Salomo.

Deze gelijkenissen komen misschien vreemd op ons over, maar ik ben gewoon een uitlegger van de Heilige Schrift en het is eenvoudig om te zien wat het Woord van God feitelijk vermeldt. Ik leg het gewoon bij u neer. Ik breng deze dingen naar voren om aan te tonen dat er seksuele handelingen plaatsvinden onder de Familieleden van God in de toekomst en dat deze zullen gebeuren binnen een omgeving van heiligheid en rechtvaardigheid onder Gods goddelijke leiding en goedkeuring. Ze hebben zeer zeker al plaatsgevonden onder de hemelingen. Ik kan er niets anders van maken.

Er moet nog een tweede punt bekeken worden omtrent Christus' onderwijs over de tien maagden, die gereedgemaakt worden om met Hem te trouwen bij Zijn wederkomst. Als de leer over polygamie (goedgekeurd door heel de vroege Heilige Schrift) op één of andere wijze verkeerd zou zijn in Nieuwtestamentische tijden, dan zou Christus dergelijke kardinale leer over Zijn wederkomst, met een voorbeeld van dingen die Hij afkeurde, vermeden hebben. Deze uitbeelding was zeer belangrijk voor Christus.

Ik zal een voorbeeld geven van iets dat Christus zeker zou afkeuren en dat Hij *zeker niet zou gebruiken* in een illustratie met betrekking tot Hem. Neem bijvoorbeeld een oosters gebruik als opium roken op een huwelijksfeest. Het gebruik van zulke verdovende middelen wordt veroordeeld in de Heilige Schrift - zie Openbaring 18:23, waar *toverij* giftige drugs betekent. Denkt u nu echt dat Jezus zou zeggen: 'Ga jullie opiumpijpen vullen met voldoende opium totdat de bruiloft aanbreekt die jullie met Mij zullen hebben wanneer Ik wederkom'? Absoluut **NIET!** Omdat de basisingrediënten van dit voorbeeld dat Christus wilde gebruiken op zichzelf verkeerd zouden zijn. Maar met polygamie is het een ander verhaal. Christus gebruikte Zijn voorbeeld in Mattheüs 25 gewoon omdat polygamie niet alleen door Hem werd (en wordt) goedgekeurd, maar het is een maatschappelijk gebruik dat God niet alleen maar goedkeurt, maar dat ook door Hem wordt toegepast. Christus pleitte ervoor en gebruikte het in het verleden en Hij zal het opnieuw doen in de toekomst.

Ik wil nogmaals stellen dat ik geen voorstander ben van polygamie voor ons in deze tijd, maar deze Schriftuurlijke verwijzingen kunnen niet zomaar afgeserveerd worden op de luchthartige en lichtzinnige manier waarmee de meeste theologen ze tegenwoordig overboord gooien. We moeten proberen deze dingen te begrijpen en deze gebruiken niet belachelijk maken. Er is zelfs een profetie voor een periode in de toekomst, wanneer verschillende vrouwen één man zullen willen hebben en er staat niet bij dat God het afkeurt.

'Op die dag zullen zeven vrouwen één man vastgrijpen en zeggen: Ons eigen brood zullen wij eten en met onze eigen kleren zullen wij ons kleden. Laat ons slechts uw naam mogen dragen [zoals bij het huwelijk]. Neem onze smaad weg!' - Jesaja 4:1

Hoewel polygamie een wet van God is, heeft deze volgens mijn huidige opvatting een vrij lage prioriteit om weer hersteld te worden. Maar het plaatst seksuele handelingen wel in perspectief. Mijn voornaamste doel in deze studie is om Bijbels onderwijs te laten zien (zelfs wetten van God) dat standpunten van God onthult omtrent seksuele aangelegenheden tussen mensen, die meestal niet gedeeld worden door de meerderheid van de mensheid. Ik hoop dat dit Bijbelse materiaal voor dat doel nuttig is geweest.

God de Vader zal altijd de leiding hebben

In Bijbelse contexten is het altijd de mannelijke kant van de Godheid die wordt getoond als gezaghebbend in het ene Hoofdkwartier (*Elohim*) van het universum. God de Vader zal nooit Zijn positie als Hoofd en uiteindelijke Leider van de Familie opgeven. Niemand zal ooit Zijn plaats innemen. Dit geldt eveneens voor de positie van eerstgeborene van Christus Jezus. Niemand zal Hem die rang ooit ontnemen en Hij zal altijd onze meerdere zijn in regeringszaken. Toch zullen wij allemaal gelijk zijn aan de Vader en Christus, in die zin dat wij allemaal leden zullen zijn van dezelfde goddelijke Familie met een gelijkheid van lichamelijke samenstelling en geestelijke rechtschapenheid. Wanneer alle anderen in het universum ons in de toekomst zullen gadeslaan, zullen zij een gelijkheid erkennen van alle leden van de Familie van God.

Wat zeer belangrijk is om te erkennen is de vrouwelijke kant van de Godheid. Er is geen familie op aarde (of die nu dierlijk, plantaardig, mineraal of menselijk is) die niet ergens de mannelijke EN VROUWELIJKE kenmerken heeft en die op één of andere manier gestructureerd zijn binnen hun verschillende soorten. Beweren dat welke familie dan ook, zoals wij die kennen, bestaat uit geslachtsloze wezens is een monsterlijke vorm van een familie creëren, volledig tegengesteld tot wat wij zijn als zonen en dochters van God.

Het goddelijke Hoofdkwartier is één machtscentrum dat bestaat uit één Groep van goddelijke personen. Het is zoals het motto van de Verenigde Staten. Dat luidt: *e pluribus unum* = uit velen is er één. Deze uitspraak die de afzonderlijke staten kenmerkt van de ene VS kan op dezelfde wijze de Godheid beschrijven. Hoewel er menselijke overeenkomsten zijn met het goddelijke Hoofdkwartier, is er, als we kijken naar de president van de VS, die leiding geeft aan het hoofdkwartier van de VS in Washington D.C., één groot verschil met deze analogie. Bij de Godheid is de Vader een almachtige Patriarch en Hij regeert met absolute autoriteit zonder toestemming van een wetgevende of rechterlijke groep van leidinggevend, zoals in het geval van de president van de VS. Kort gezegd: JAHWEH regeert als een koning en Hij spreekt zelfs recht '**onder de Goden**' (Psalm 82:1). Dus, de zonen van God worden geoordeeld door een vader.

En, hoewel deze term tegenwoordig niet populair is, kan met zekerheid gezegd worden dat de Vader heerst als een dictator. Beter zelfs, Hij regeert en bestuurt als een Vader en wij, mensen, hebben het recht om Hem '**Abba, Vader**' te noemen (Romeinen 8:15) dat vrijwel hetzelfde is als onze uiting van genegenheid, papa. We mogen Hem zelfs Paps of Pappie noemen. Paulus zei dat we, door Christus, zo innig verbonden zijn in onze familieband tot de Vader, dat we werkelijk deze termen van genegenheid kunnen gebruiken zonder de minste geringschatting van het almachtige Hoofd van de Familie. De Vader is dus een grote en machtige Patriarch, Die heerst als een koning over een goddelijke Familie van zonen en dochters, die in uiterlijk en gedrag zijn als Hij en die momenteel een bepaalde maat van Zijn macht en heerlijkheid hebben. Spoedig, echter, zullen we, door onze opstanding uit de dood, het volkomen lidmaatschap krijgen binnen de goddelijke Familie zelf. We zullen deel uit gaan maken van het Opperste Hoofdkwartier van het universum. Maar de Vader zal de Vader blijven en de hoogste autoriteit.

Wat betreft de Verenigde Staten, de president spreekt vaak namens het geheel der VS en er is geen andere president naast hem als hij dat doet. En zo is ook met JAHWEH, de *Elohim* van Israël, in de taal van de Bijbel. Hij kan in de eerste persoon enkelvoud spreken en de gehele Familie vertegenwoordigen, zoals Hij dat doet bij verschillende gelegenheden in Jesaja (Jesaja 45:4-5). De Heer (JAHWEH) als de Opperbevelhebber vertegenwoordigt deze collectieve groep, genaamd de Familie van God, die werkelijk een echte familie van goddelijke wezens is met de Vader en de eerstgeboren Zoon aan het hoofd en waarvan u, ik en alle mensen die de heilige geest hebben deel uitmaken. Alle leden van die Familie kunnen *God* worden genoemd want dat is de achternaam (*Elohim*) van de Familie zelf.

Dit is waarom de apostel Paulus in het boek Hebreëen citeerde uit Psalm 45:6-7, zeggende:

'...maar tegen de Zoon zegt Hij: Uw troon, o God, bestaat in alle eeuwigheid [Grieks: tot in de aion der aionen (eeuw der eeuwen)]... Daarom heeft Uw God U gezalfd, o God, met vreugdeolie, boven Uw metgezellen [de andere zonen van God].'

- Hebreëen 1:8-9

Goddelijke leden van die Familie van God, dat is wat wij zullen worden wanneer we worden opgewekt uit de dood. Wij werden door de Vader gepland in Zijn blauwdruk (dat Zijn Plan beschrijft) om Zijn zonen en dochters te zijn in Zijn eigen, persoonlijke, bijzondere en unieke Familie. De Vader plande persoonlijk deze heerlijke beloning en redding aan ons te geven door genade, vóór de grondlegging (letterlijk: nederwerping) der wereld (2Timotheüs 1:9).

Daarom is het belangrijker om eerst uit te zoeken *wat* God is, dan *wie* Hij is. Het is hetzelfde in het Nieuwe Testament. Het Griekse woord voor *Elohim* is *Theos*. Dit woord kan eenvoudig (en correct) worden geïnstitutionaliseerd door het woord *Godheid* of *Goddelijkheid* of *het Goddelijke* als vertaling ervan. Let op de andere inslag wanneer dit wordt gedaan met **Johannes 1:1-2**. Het is leerzaam en geeft een betekenis die we kunnen begrijpen.

'In het begin was het Woord en het Woord was bij God [de Godheid] en het Woord was God [de Godheid]. Dit was in het begin bij God [de Godheid].'

- Johannes 1:1-2

Jezus als Godheid (of Goddelijkheid) kan zelfs de naam van de Vader dragen en de naam JAHWEH in de eerste persoon enkelvoud gebruiken, omdat Hij Vaders eerstgeboren Zoon is en Zijn goddelijke Afgezant om Vaders wil op aarde uit te voeren (bijv. Zacharia 14:3-4, dat het Nieuwe Testament aan Jezus toeschrijft). Jezus is gewoon de eerstgeboren Zoon, Die deel uitmaakt van de goddelijke Familie waartoe wij ook behoren. Dit is de Familie die de Vader van Jezus Christus (JAHWEH genaamd) bestuurt en leidt en wij zijn uitverkoren leden van diezelfde Familie met Jezus Christus.

Vertaling: Anke Pronk-Waterlander

www.pronk-stukjes.nl